

Hát igazán szabad?

(No persze, csakhogy okkal-móddal.)

Gyümölcsre a szomjas ember
Vizet innék, de hát nem mer.
Mert azt mondják, el is hiszik: —
Ki gyümölcsre vizet iszik,
Kolerát kap, sirba viszik.

Hátha vesszük, lehet, hogy van
Igazság is a dologban.
Mivel aki a gyümölcsben
Nem válogat nagyon bölcsen.
Ráfizethet igen könnyen.

Mint a sima bőrön szemölcs,
Van a jó közt romlott gyümölcs.
Aki ilyent eszik, kába
S állott vizet iszik rája,
Ha belehal, — ne csodálja.

Am jól érett friss gyümölcsre
Jó friss vízzel bizvást töltse
A poharát kiki tele
És igya meg, — nem hal bele.
Meg sem fájdul, gyomra, bele.

Auer István.

Rejtvények

A legutóbbi számunkban megjelent rejtvények helyes megfejtése: 1. Kívül-belül. 2. Tengerfenék. 3. Színész. 4. Disznóölés. 5. félenk kis gyermek. A kitűzött díjakat **Schnell László**, **Molnár Irénke** és **özy. Vörös Imréné** nyerték meg. Ujabbí fejtörőink ezek:

u s u s u s kenyeret

$\frac{r}{e}$ a $\frac{b}{o}$ Balokány

A n n n ó ó ó a l a l a l
n ó ó ó a l a l a l ma

Piros karikázás

A helyesen megfejtők között két szép könyvet és két mozijegyet sorsolunk ki.



Sziber József. Nem mind helyes megfejtés, amit beküldtél, fiam. Egy-kettőt azért kiszemezttem, mint jót. **Pataky Beksits Irma** és **Erzsike Pellérd**. Nagy örömet szereztek mindig soraitokkal. Csak arra vagyok kíváncsi, hogy kettőtök közül ki írja a lev. lapot. A rejtvényeket ezúttal is kitaláltátok. **Lengvárszky Lajos**. Nagyon ügyesen találd el a rejtvényeket kis fiam. Szervusz. **Reiter Tibor**. Teljesen hibátlan valamennyi megfejtésed és ha már nyerést nem, de dicséretet mindenestre megérdemel. Szeretettel üdvözöllek. **Svarda Gyuszi Málom**. No, Gyuszi, mondhatom nagyon ügyes fiú vagy és az írásod is szép. Hibátlan. Ezért ha egyszer Pécsre jársz, látogass be a Géza bácsihoz és kapsz egy szép könyvet. Szeretettel köszöntlek édes Gyuszikám. **Lingl Jenő**. A hat rejtvény közül egy sincs, amit helyesen meg ne fejtettél volna. Gratulálok. **Klein Gyuláné Miskolc**. Szíves üdvözlöt melléklésével azt üzenjük, hogy valamennyi megfejtése sikerült. Köszönjük az érdeklődést. **Schnell László**. Igazán nagyon szeretnél szép könyvet nyerni? Legyen meg a kívánságod. Tehát ezennel és ünnepélyesen kijelentem, hogy nyertél. Kedden délután átveheted. **Szakonyi Lajos**. Mint mindig, most is remekeltél a megfejtéseiddel. Egyike vagy a legszorgalmasabb gárdistáknak. **Lesnig Gyula**. Édes fiam, nagyon szép az igyekezeted, de elhiheted, hogy még nem tudsz közölni irni. Még sokat kell tanulnod, hogy nyomtatásban lásd írásaidat. Szervusz. **Gulyás Tibor Nagyatád**. Tudom én azt jól, hogy a szíved visszahúz Pécsre, amelyet te mégis kis p

betűvel írtál. Mert aki a pécsi vizet issza, vágyik annak szíve vissza. A sár ép olyan nagy Nagyatádon, mint itt a Mecsek. Rejtvényeid mind sikerültek. Szervusz édes fiam. **Nagy Elemér**. Majd felhasználom valamennyit. **Schneider László**. Helyes valamennyi megfejtésed. **Vogl Ilonka**. Úgy van, egyikben sincs hiba. **Üzenet a gárdistáknak**. Ismételtén és most már utoljára üzenjük, hogy gárdista jelvényt és igazolványt mindenki csak egyszer kaphat. Hétről-hétre csapatostul jelentkeznek a gárdisták, hogy elvesztették jelvényüket. Kétszer nem adhatunk senkinek, mert ha mind a 19.000 gyermeknek kétszer acnánk, a Dárius kincse se volna elég. Még egyet: nem kell minden évben beiratkozni a gárdába. Aki egyszer belekerül a gárda nagy könyvébe, az érvényes addig, míg fel nem nő. **Szabó Elek**. Édes kis fiam, veled szomorkodunk, de sajnos most már nem segíthetünk. Ami ruhaféle rendelkezésünkre állt, mind kiosztottuk. Megígérjük azonban, hogy ha valami beérkezik, azt neked juttatjuk. Szeretettel gondolunk mindig rád. **Varga József**. Mesedélutánokat már nem rendezünk a nőegyletben. Ezentúl a színházban tartunk gyermekelőadásokat. Így a legközelebbi husvétkor lesz. De ott a színészek fognak szerepelni és így ajánlkozásodat nem teljesíthetjük. **Vörös Éva**. Jöjj be édes kis leányom kedden délután a szerkesztőségbe, akkor majd megbeszéljük, mily módon tudnánk rajtad segíteni. Könyvet is hozhatsz, de csak kölcsön.

Szerkeszti: Géza bácsi.



A pénztcsináló írmasina

Írta: Pillangósi Pál

(Folytatás)

— Tizenkétezer? Ugy mondd, domnule, hogy tizenkétezer leu? Már nekem nem sok. Azt hiszem, hogy úgy papírosan kevés is. Értesz-e, domnu masinustulu?

— Majd megmagyarázod, ha nem érteném, domnu strázsamester.

— Látom, értelmes ember vagy, aki hajlasz a szóra, már pedig mi dicső románok csak az ilyennel szeretünk üzletet csinálni. Mert az a regula nálunk: ha nincs pénz, szerezz, kapard kokas, neked is lesz.

— Persze, persze. Vettem észre, amióta itt vagyok, domnu strázsamester.

— Hát akkor te is kapard, kokas!

— Aztán mit kapard, domnu, kivel kapard és mit?

— Velem kapard, domnule masinistulu, kapard a számlára, hogy tizenhatezer leut fizettem rá neked az öreg szecskavágónkra. Kapni csak tizenkétezret kapsz, de azon is keresel, a tizenhaton meg én szerzek még ezret. A kecske is jóllakik, a káposzta is megmarad. Ez a divat nálunk és te a mi emberünk maradsz. Nálad vesz mindent, amit árulsz, a dicső román ezred. Én mondom ezt: **Georgie Suciu** strázsamester úr!

(— Hát csak lopjatok — gondolta az öreges boltos. — Inkább egymást lopjatok, mint bennünket, beste lelkei.)

Így gondolkozott és a tizen strázsamester úr guszusa szerint kiállította tizenhatezer leu-ról a számlát, amire aztán a strázsamester leolvastott az áruasztalra nyomdaszagú, tizenkét darab ezerleust.

Leolvasta és vitte az új írmasinát.

Eddig oláh-erkölcs szerint mindenben is lett volna a dolog s a magyar boltosnak eszeágában sem volt, hogy megütközzék a kitűnő manipuláns különös manipulációján. Tapasztalta hiszen, hogy

Hít, remény, szeretet

Körül amerre szem ellát,
Azon túl is, hol végtelen
Messzire vesző téreken
Csillag ragyog, sok miriád
Fönt magasban, lent a mélyben
Éjhomályban, napsütésben
Az Ur néz reám, figyel rád.
Le nem veszi tekintetét
Arról, mit keze alkotott,
Szíve szívünkre hint szét.
Öröme a jó, szép, nemes.
Nem készíti ajkát mosolyra
Se ékszer, cifra öltözék,
Élv, miben tiltott öröm ég.
Csupán egy: a szent mintakép,
A hó ima, dologtevés.
Vigyázz pajtás! Erről soha
Le ne késs! Ki tudja, nem-e
Mit elhagyta: jövő vetés...
Három csillag a mi mécsünk,
Ezeket át mint ablakon,
Az Urnak szemébe nézünk.
Mécs a hit, remény, szeretet,
Imánk pedig szép országút:
Ki ezen jár, nem tévedhet,
Mindég a célhoz: hozzá jut...

Ocyrirk Nándor.

minden oláh hivatalos személynek száz tenyere van arra, hogy pénzt vegyen, vagy csenjen vele.

A baj ott kezdődött, hogy alkonyatkor jön ám vissza **Georgie Suciu** és hozza a hóna alatt viszsza az írógépet.

De ez még csak a kisebb baj lett volna. A nagyobbik az volt, hogy szük lakkeszmájától nyomorodott lábain pipiskedve jött az örmester mögött egy papagálytarka egyenruhájú, asszonyi mellfűzővel kisasszonyos vékonnyá préselt derekú — s ha hiszitek, ha nem: ahogy az ott módi — pirosra-fehérre kikencelicelt arca és illatszertől szagos oláh tisztis. Jött és megszólalt:

— Idehalljon te ember. Örmester számár. **Generál haragudja** Tied írógép nem jó lenni domnu generálnak. Gép tiéd vissza hoztunk. Tizenhatezer leut vissza te adjál rögtön.

A szegény boltos — mit tehesen, — jó képet vágott a gonosz játékhöz.

— Talán egy másfajta géppel szolgálhatnék, domnu főhadnagy.

— Mára nem az lehet. **Generál haragudja** nagyon igen. Talán majd másik időben veszünk tiedtől.

Kinyitotta hát nagy keservesen a pénztáskáját és az oláh ezredpénztárból rövid vendégségre jött tizenkét oláh ezreshez a magából leszámolt az árupadra négy darab ezrest.

— Ugy kell rekem! — morfondirozott közben. — Miért hittem ezeknek, akiknek a csallasága is hamis. Meg aztán lehet, hogy ez az örmester a maguk módja szerint javamat akarta, de valahogyan nem sikerült a dolog. Ha